

154

527

சுத்தியுத்தரம்.

4 த் தியவா 4 தம்.

பெரிய நகரம் வரலாற்று நகரம் ௪௪௦-50

தீருப்புகழ்: கவாமிகள் பூதகதா கவாமிகளின்
வழங்கும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ. தண்டபாணிகவாமிகளால்
அருளிச்செய்து

ப. வெங்கடசுப்பா தேவியார் கவனம்

பெரும்புலியார்

சிலகாயி விவாச அச்சகங்கடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தென்குறிச்சி இலு கடகரவீ.

ACCNO 36234

உ
சுருவேதுணை.

சத்திய சூத்திரம்
சத்தியவாசகம்.

இவை

மஹான் வண்ணச்சரபம்.

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகள்—முருகதாசசுவாமிகளென

வழங்கும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகளால்

அருளிச்செய்து

ஆவடையார்பட்டு

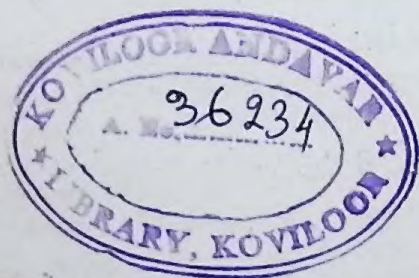
ப. வெங்கடசுப்பா ரேட்டியார்வர்களால்

சென்னை

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ரெளத்திரிஸ்ரீ கடகாவி.

1920

உ
குருவேலுணை.

மு க வு ரை.

வேன்பா

தண்டபாணிக்குரவன் தந்தவிருசத்தியதூல்
கொண்டகருத்தின் குறிப்பறிவோர் —சண்டன்மதன்
வேதாவெ னும்பகையால் வெந்துயரெய்தாதுபர
நாதாந்த மெய்துதறிண்ணம்.

சத்திய சூத்திரம், சத்தியவாசகம், என்னு
மிந் நூற்பெயர்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை
யடியாகப் பிறந்த விருபெயர்த் தொடர்மொழிகள்.

இவ்விருநூல்களையும் அரிய மானிடப் பிறவி
பெற்றுள்ள ஆன்மாக்கள், உண்மை யறிவுற்று
முத்தியடையுமாறு தமது, அருளதுபூதிவிளக்கத்
தாற் கருணைமிகுந்து அருளிச்செய்தவர், செந்தமிழ்த்
தென்பாண்டிநாட்டுத் திருநெல்வேலியிற் சைவ வே
ளான் குலத்தில் அவதரித் துலகப்பிரசித்தியடைந்து
விளங்கிய மஹான் வண்ணச்சரபம், திருப்புகழ்ச்
சுவாமிகள், முருகதாசசுவாமிகளென வழங்கும்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகளாவர்.

இவ்வரசிரியருடைய அறிவின் பெருச்சமும்
அருள் விளக்கமும், அன்புடையோர்க்கு விளங்கு

மன்றிச் சாதாரணமானவர்களுக்கு விளங்குதலரி
தேயாம்.

சாத்திரவடிவமாயும், தோத்திர வடிவமாயும்,
சுரித்திரவடிவமாயும், இவரார் பாலப்பருவமுதல்,
ஐக்கியகாலம் வரை வியற்றப்பட்ட நூல்க ளளவுபடா
தனவாம். இவர் பலதடவைகளில் வைராகத்தில்
தமது பிரபந்தமெழுதிய ஏட்டுப் புத்தகங்களைக் கிழி
த்து நீரிலும் நெருப்பிலும் மீண்டும் பத்தியினாற்
பாடுந் திருவிளையாட்டுடையரென்பது இவ ரியற்றி
யுள்ள ஸ்ரீ குருபரதத்துவ காவியம், வாக்கேற்றாக்
கொண்ட சருக்கத்தில் விளங்குகின்றது.

(அதுவருமாறு)

“ஆந்தமட்டினி லென்வாய்பாட்டறைந்திடாதிருக்கவில்லை
வந்தவா பாடிற்றய்கை வரைந்தது மனஞ்செவ்வேன்பா
லிந்தவாசெய்கென்றேற்றேற்றிட்டது புனலிற்றீயிற்
சந்தமும் பிறவுமாய தமிழ்த்தொடையளவின்றம்மா.”

என்றபடிவரும்.

சத்தியனால் சொல்லுவோர் சத்தியமுடையா
யன்றோ விருக்கவேணும்? இவர் எத்தகையாரெனின்,
சத்தியபத்தி முதிர்ந்த வைராகத்தால், பொதியை
மலையின் சார்பாயுள்ள திருமலையின்மீது ஏறி

முருகப்பெருமானை நோக்கி அநேகம் பாடல்பாடிச் சத்தியங்கூறி மேலிருந்து உருண்டு சிறிதும் அங்கம் பின்னமின்றிப் பூமியில் வந்து சேர்ந்தனர். ஸ்ரீ முருகக் கடவுள் இப்படிச் சத்தியத்துக்கு முன்னின்று காத்தருளினார்.

இது விவரம்.

“வடதிசையிற் றலைவைத்து மறலிதிசைக் கா ளீட்டி, யுடலை யந்தத் திருமலையி னுச்சியினின்று ருட்டிவிட்டேன், விடலையிடுந் தேங்காய்போல் வேறு பட்டுச் சிதறாமன், மடமடெனக் கொண்டங்கோர் மண்டறையில் விட்டதன்றே” என்றும், “பல்லி லொன்று மென்பிலொன்று நரம்பிலொன்றும், பழுதுபட்டுப் போகாமற் பாதுகாத்த--நல்லியற் சண் முகப் பெருமா”னென்றும் குருப்ரதத்துவத்தில் விளங்குகின்றது. இஃதன்றோ சத்தியத்தின் வடிவம்.

இவர்கரிதம் உலகப்பிரசித்த மாதலால் இச்சிறு புத்தகத்திற் கேற்ப வெழுதப்பட்டது. இந்தச் சத்திய சூத்திரம் சத்தியவாசகம், இரண்டும், திருஆமாத் தூரில், முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னியற்றினர். இப்போது மேற்கண்ட சுவாமிகளினடியவர்களிற் சேர்ந்த கிரவணபுரம், கௌமாரமடாலயம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

(சு)

இராமானந்த சுவாமிகளின் உத்தரவிற்பேரில் வெளி
யிடப்பட்டன. இவற்றினருமை யுணர்ந்து அச்சிடு
வதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி புரிந்து தென்னாற்
காடு ஜில்லா விழுப்புரம் தாலுக்கா, ஆவுடையார்பட்டு
ப. வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார் பெரும்புண்ணியத்
தைக் கொண்டனர். சுபம்.

உட்டளைக் கலித்துறை.

சத்தியகுத்தியஞ் சத்தியவாசகத் தன்னடியார்
பத்திகொஞ் தண்டபாணிக்குாவன் பகர்த்தவற்றைப்
புத்திகொண்டாவுடையார் பட்டில்வாழ்ந்துபுரவலர்போ
லெத்திருவும்பெறவேங்கடசுப்பனச்சேற்றினனே.

இங்ஙனம்:

ஷெ. சுவாமிகள் மாணுக்கனும், குமாரனுமான,

தி-மு-செந்தினாயகம் பிள்ளை.

தெய்வமேதுணை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி தண்டபாணி சுவாமிகள்.

உ
குருவேதுணை.

ச த் திய கு த் திர ம்.

கா ப் பு.

நேரிசைவேன்பா.

பத்திரித்தி முத்திப் பயனடைவார்த் குதரவாஞ்
சத்திய குத்திரனால் சாற்றுவதற்—கெத்திசையில்
வாழு மெவரு மறக்கரிய மெய்ப்பொருளாச்
சுழி குருவே துணை.

நூ ல்.

(முதலாவது)

தெய்வத்தன்மை.

குத்திரங்கள்.

தெய்வமொன் அனதெனத் தேறிப் பணிவது
மாவிடப் பிறப்பில் வந்தோர் கடனே.

(க)

தெய்வமின் றென்பவர் தீயவிருகமே.

(உ)

பத்தர்தம் மெண்ணப் படிவிளங்குவதே
சித்தமாந்தெய்வ நிலையெனன்முறையே.

(ங.)

அவனவா துவா யளவில்பற்பலவாஞ்
மயங்கடோறுஞ் சார்வதோர்தேவே.

(ச)

தன்னருள்பெற்றார் தமைப்பெறுந்தந்தே
வென்னவிளக்கு மியற்கைதேவினதே.

(ந)

- பெரிதருள்பெற்றூர்ப் பேணுதகலிற்
 நிதிதுபெற்றுள்ளார் சிதைவுறுதீங்குள்
 கண்டுகண்டுறுதல் கடவுட்டன்மையே. (அ)
- என்றொடுநிதி னடுகிலைப்பொருளாத்
 தெய்வத்தன்மை சொப்பருந்தகைத்தே. (அ)
- இவ்வேததெய்வத் தியற்கையென்றியம்பி
 நிகழ்ப்பட்டா ரெண்ணரும்பவரே. (-அ)
- எப்பொருட்குறிக்கு மியாவர் வணக்கமுந்
 தெய்வத்திவ்வெனத் தெளிஞுவதரிதே. (க)
- தெய்வமென்மெய்ப்பொருள் செயுத்தொழின்பலவந்
 றெழுநிரதனைமொத் தொவிரச்சொய்தலி
 னன்றுமருபோ னுபுனைவருத்தித்
 தேக்குளர்கொடுங்கோற் சொகுந்ருந்தாட்டலிற்
 நிதுவின்றெனச் சொப்பிடறுவிரிவே. (க)

முற்றிற்று.

(இரண்டாவது)

குரு த் துவம்.

- சகலபு டு துயத் தன்மைவாய்தரப்
 பெற்றதவனும் பெருங்குருவாமே. (க)

- வெட்டறுட்டக் கொளு மேதகுருவற்
றெய்வத்தயலெளச் செப்பவொண்ணோதே. (உ)
- எச்சமயங்களு மென்னவென்றேற்றே
குற்றங்களைபுங் குருத்துவம்வல்கே. (ங)
- குருவென்கழுவான் கொன்று வருந்தாக்
கருணையாப்பெருக்குங் கடமையோனே. (ச)
- எத்திறற்புருவு நிரக்கமிலானேற்
எத்தியஞ் சத்தியந் தகுவனமவனே. (ரு)
- தன்றவவலியாற் சார்த்தமாணக்கர்க்
கின்பந்தருகுரு வெவனோ வொருவனே. (ஈ)
- பக்குவத்தளனிற் பகர்தருகுரவன்
நிக்ருயர்ந்தோனென விளம்பமுதுவகே. (எ)
- கன்னியைத்தயர்செய் காழுகரென்னத்
தன்னிலைநிறியார் தமக்குரைத்துரைந்துப்
புண்சொய்க்குரவர் பூமியிற்பவரே. (அ)
- வல்லாங்குருவெனின் மாட்டாதாரையு
நல்லாற்பெருக நடாத்துமன்றே. (ஊ)
- ரமயக்குரவரிற் முழ்தகையினருங்
கூலிகொங்குரவரிற் கூர்ப்பினர்தாழு
மிருப்பாரேயென் நியம்பிடத்தகுமே. (கௌ)

முற்றிற்று. ஆ. சூத்திரம். ௨௦.

(மூன்றாவது)

த வ நி லை.

தன்ஞெழிவானது தவமொன்றேயென
வள்ளுவனாகியார் வற்புறுத்தினாரே. (க)

நென்றிருபான்முதற் றேவர்பலவையுந்
தவவெனக்கூறத் தருமமொன் றுளதே. (உ)

சூரவர்பெய்தலுங் கொற்றவனாக்கலு
முற்றவபவமென மொழியத்தகுமே. (ங)

சூரவர்தேயத்தலுங் காமங்கடித்தலுந்
தவத்தினதுறுப்பெனச் சாற்றிடன்முறையே. (ச)

நாமத்தன்விடும் கடும்பவைகொலைபுலை
பாத்தவத்தினாக்கென் றறிகுநர்கிலரே. (ரு)

சென்றோன்மன்னர்ச் சீர்பெறத்தாங்கலுங்
பெருங்கோலவையர்க் குலத்தொடுகடித்தலுந்
தவச்சென் டவெனச் சாற்றிடன்முறையே. (கூ)

வலதுபந்த நுலை மொன்றுமெண்ணுது
தாமுயக்கூறுந் தவத்தினர்பவரு
பவனையொருந கவிவத்தகுமே. (சூ)

தன்வலந்தாழ்த்தித் தாரணியுய்யு
தன்னவமுயர்க்துந ளரகுலத்தவனே

பாதி வாமனீன யரியெனத்தகுமே. (௮)

புனிதமுதலிற் பொன்றலும்பிறப்புந்
தனிர்கதிபெய்துந் தவத்தோன்றலினு
மனுமசிழ்வதுவேட் டானமட்டுமெழந்தூப்
பலர்க்கவிறந்தோன் பண்புயருண்மை
பருளுடைப்பரமே யறிதற்பாற்றே. (௯)

இகபரம்வாழ்சித் திறப்பொடுபிறப்பின்
ஔயவிடைத ளருந்தவப்பயனே. (௧௦)

முற்றிற்று. ஆறு பத்திரம் ௩௦.

(நான்காவது).

வேதியர் தன்மை.

தன்னுயிர்போல்வன சருவான்மாக்களு
மென்னுநீர்தணர்க் கியற்கையதாமே. (௧)

இந்திரற்கட்டி னொ டர்க்கும்வேதிய
வ ளுர்க்கம்னிழைத் தருந்தாளுனே. (௨)

சீதருவலிழைவோன் றெய்வப்பிதாமகன்
னமுற்றசைநுகர்வோ னசுரவேதியன்
றம்மிறுழந்தார் தமக்கேபணிசெயற்
காதலிக்கின்றோன் கடைப்பார்ப்பானே. (௩)

மனோமுகிளதொநி வாழ்நும்பார்ப்பான்
நவர்பெருங் குடந்திற் சார்த்தேதன்நனை. (௮)

சுவ்வைத்தேவர்க்கு முனவாதியு
முண்ட நபசித்தற் குரியவேதியே. (௯)

சுபிதத்தோலினை யாதியப் பவையோ
சுத்தனர்க்கு வனனிதருபரால்
வென்றவுண்மை விளம்புமின்வகன்
புறமடவனைக்கடி யோர்பனவன்
விபுமகன்றன்னுற் பிதகநாடு

மதிக்குமொர்வேந்தன் மாப்த்ததுஞ்ஞெபுறுமே. (௧௦)

சுத்தகான்மலர்க் கடவுனுற்காக்கு
மத்தனர்மாட்சி யறிவரும்பாற்றே. (௧௧)

சுத்தனர்க்கெறிச்சென் றல்லதியாண்டி யாருஞ்
சுத்தனாமுத்திற் சிற்பெறவரிதே. (௧௨)

சத்தியமுகக்கத் தவறினு மற்றேர்
வேதியர்க்கிந்தை விளம்பவொன்னுடே. (௧௩)

வேதியமகவா மேதினிப்பிறத்தர்
நிதியல்வார்போற் றியகின்றே. (௧௪)

முற்றிற்று. ஆறு சூத்திரம். ௪௦.

(ஐந்தாவது)

அரசுத்தன்மை.

சரதமுதீதியுந் தபையுஞ்சார்தரு
மரசன்மாவிலத்தோர்க் கனையனையானே. (௪)

பொய்புலேகோரம் பொருணசையாநிய
வெய்துமன்னுலகோர்க் கெமனனையானே. (௨)

எக்கனாந்திகல்வந் திறுக்குங்கொல்லெனு
மச்சமும்வீரமு மனைதருமன்னே
யரோர்ப்பெருஞ்சமை யாமென்றறிவனே. (௩)

தயரதன்மகனெனத் தாரணியோருந்
கஞ்சமன்னிகலா லழியானன்றே. (௪)

கூழில்பாழ்செய்க்கிறை கொள்ளுங்கொடுங்கோன்
மன்னர்ச்செயுநான் மலரவன்கைக
ளெட்டுங்காரிவந் திறுக்கத்தருமே. (௫)

இகனமக்கின்றென் றிறுமாப்படையு
மன்னர்போலு மடமையோரின்றே. (௬)

ஆலயம்பசுக்க ளந்தனர்புலவோர்
மாதர்கற்பாதியின் மன்னனோக்கம்
பெரிதுவைத்தனிக்கிற் பீடுறுமன்றே. (௭)

- மழைவறந்திடலான் மாநிலந்தளர்நான்
வான் வலித்தடக்கை மன்னனுண்ணு
மழைவறந்திடலான் நாய்மலம்போன்மே (௨)
தெய்வந்தன்னுஞ் சித்தநாதியரோடு
மேலனுமன்னன் பெறந்தகுந்தகுமே. (௩)
சுழைவறந்திடலான் மாநிலந்தளர்நான்
மன்முறந்திறைவா மாநிலந்தினர்க்கே. (௪)
முற்றிற்று. ஆ சூத்திரம். ௧௦.

(ஆறுவது)

வணிகர்தன்மை.

- செட்டெனஞ்சொற்பொருள் சிறிதேயாயின்
முழுசுண்புலமை முருகநியானே
வணிகர்தன்மை இன்றேயாமே. (௧)
பத்திகொண்டு பழுதில்வீடதலுஞ்
செட்டெனின் மற்றது தீருமாறின்றே. (௨)
வணிகர்தாமுலோபம் வாய்ந் தீதாரென்கை
தவணிமுற்றுந் தபனனுத்தெறிப்பினு
மெவ்வோர்காலவர்க் குதிக்குமுதார
மகிதலமுமுதான் மன்னதெய்தாரே. (௩)

கொள்ளல்கொடுத்ததின் குணமுங்காலமும்
பொருணலங்கேடும் போதத்தெளிதல்
வணிகர்தங்கடனென மாநிலஞ்சொலுபே. (ச)

கலமுனைப்பாரிற் கள்வருங்காட்டிற்
பைக்கூறைப்பொருள் பலளிற்பாரிற்
சீரியர்தாமுஞ் சிலிரூப்பாரே. (ரு)

வட்டியினுசை மலிவுறும்வணிகன்
கொட்டியபொருள்கரிக் குவையாமன்றே. (ரு)

சற்குருமொழிவழி தானியம்விற்புருள்
பொற்கல்லொன்று புணரியிற்போக்கியுந்
தாலாவந்து தாளடைந்ததுவே. (எ)

ஈசனளித்த வெழினமாங்கனியொன்
றினிதருந்தினன்முத லெண்ணிப்பல்லோர்
வணிகர்தங்குலத்தின் மாண்படைந்தோரே. (அ)

மழைமலிந்தியங்கும் வவநாடொப்ப
வேளையநாடு மியங்கச்செய்யும்
வணிகமாந்தர்தம் மாட்சிமைவலிதே. (க)

வாரிதிசூடித்து மலையமால்வரை
மீதுறைமுனிக்கோன் விளம்புதால்வாய்
கூரியோர்வணிக ரெனக்குலவியதே. (க௦)

முற்றிற்று. அஃ குத்திரம். ௬௦.

(ஏழாவது)

சூத்திரர்தன்மை.

நால்வகைக்குலந்துரு நாலங்குலத்தின்
கிளைபலவாக் கிளைந்துளவன்றே. (க)

சூத்திரர்செய்யுந் தொழில்பலவவற்று
ஞழவுபோலு முறுதியொன்றின்றே. (க)

விழுநியமாதவர் வேதியர்தமக்கு
முழுதொழிற்குழே யுணவாமன்றே. (ங)

செங்கோல்கொடுங்கோ லெனத்திகழிர் ன்டுங்
தாற்றுக்கோலாற் றரப்படுவனவே. (ச)

மறைப்பொருட்டேனு மாநிலம்படைத்தபு
றெழுதெழுதிறைஞ்சல் சூத்திரர்கடனே. (ரு)

காலின்றுமிற் கவின்றலையாதிய
னயருறுமாறே சூத்திரரினைப்பின்
வேதியராதியர் மிகத்தனர்வாரே. (கூ)

நீதிநாற்பகுதி நிகழ்த்தினர்தம்மிற்
சீரியவெளவையுந் திருவள்ளுவரு
முழுதொழிலினுக்கே யுயர்ச்சிகூறினரே. (ஏ)

வண்டமிழ்மதரை மாநகர்வழுதி
கண்டதோர்கித்தர் கல்லாணைக்கருள்
கரும்புஞ் சூத்திரர் கழனிப்பொருளே. (அ)

- சிவன்மாலாதிய தேவர்தாமு
முழவாலாமுனை வுன்குநராயின்
மற்றெவரதனை மறுக்கவல்லாரே. (௯)
பத்தியுந்தவமும் பாழென்றிகழ்ந்து
நருமந்தானே கத்தாவென்னு
மவருமுழுதொழி லதுமுதற்றொட்டுச்
செய்யுமாறு செகமுமுதறியுமே. (௧௦)
முற்றிற்று. ஆகுத்திரம். எஃ.

(எட்டாவது)

பஞ்சமர்தன்மை.

- உயிர்க்கொலையுனுண வுடையாரெவரு
மைந்தாங்குலத்தின ராமெனன்முறையே. (௧)
அரசனுத்தார மகிலத்துள்ளார்
பலர்க்குமுணர்த்தல் பஞ்சமர்கடனே. (௨)
நால்வகைக்குலத்து நரர்க்குங்கீழ்ப்படிந்
தொழுகும்பஞ்சம னூறுளோனலனே. (௩)
கடுகளவூனுங் காதலிக்கில்லா
னைந்தாங்குலத்தின னாயினுமவனைச்
சீரியர்தம்மொடு சேர்க்கத்தகுமே. (௪)

நானிப்போவா னறுந்தமிழ்ப்பானா
வியாழ்வலான்முதலா மெண்ணின்பல்லோ
வாம்பாற்குலத்துதித் தருவடைந்தோரே. (ந)

அடிமனாலோர் கழிப்பினும்பத்தித்
துறைமினர்பஞ்சமர் தொண்டிகழாரே. (நா)

கொல்லுலைபோய்ம்மை யாதியகொடுத்தகை
நீத்தோனொருவ னீசக்குலத்தி
லுற்பவித்திடினு மவைபுடையோனா
மற்றைக்குலத்தளின் மாண்டபுடையோனே. (நி)

ஐந்தாங்குலத்தி னருந்ததிகற்பின்
முதற்குலத்தரிவையர் மூவிருவோரு
மொஞ்சத்தக்க வுயர்ச்சியெய்தினனே. (நி)

அனுவுந்திரணமு மாதியபிறவுந்
தெய்வத்துருவெனத் தேறிவிட்டி.
லடைந்தவேதியர்க் களவின்னொருவரும்
வேள்விக்கொலையு மிகக்கொடிதேயென்
றைந்தாங்குலத்தி லவதரித்திட்ட
வாதிமக்களைப்போர் லறைந்திலரன்றே. (க)

புலைகொலைபொய்மை பொருந்திநீசக்
 குலத்திலும்பிறந்த கொடியோர்தம்மைக்
 காண்டலுமாகா தென்பர்கற்றேரே. (க0)
 முற்றிற்று. அடகுத்திரம். அ0

(ஒன்பதாவது)

கருமம்.

வேதஞ்சொல்லினும் விரிஞ்சனாதியர்
 நேரிற்கூறினு நீசர்க்குரித்தாங்
 கொலைபுலைசெய்தல் கூடாதன்றே. (க)

சமயாதிதத் தன்மையெய்திடினுஞ்
 சவுசமாதிய தணவவொண்ணாதே. (உ)

தன்குலதருமந் தாழ்ச்சியதாகில்
 விட்டுநல்லன மேவத்தகுமே. (ங)

மேலாங்குலத்தினர் மேழிவேட்டலு
 நாலாங்குலத்தினர் நான்மறையோதலு
 மனையனநிகழி எனிலநொந்தமுமே. (ச)

நீசர்கைக்கொடுங்கோ னிகமருன்வேட்கை
 யாதியநிகழ்கா லருந்தவம்பயிர்கள்
 பசுக்களாதிபின்பயன்குறைவுறுமே. (ரு)

மத்திரபலத்தான் மன்னர்தாமா

மஞ்ஞறவாழ்த லந்தனார்கடனே.

(க)

மாரிகுன்று வனமேகமுதி

யறம்பெரிநீட்ட லரசர்கடனே.

(ச)

வாய்ப்பொற்புத்தனும் வட்டிடுனா

வனராத்கன்மையும் வணிகர்தம்பாலனே.

(அ)

உண்டி வேட்டோர்க் குதவிமொண்டகை

சுனர்த்தர்தன்மையிற் றலையாமன்றே.

(க)

தவருவப்பனவே சுத்தாங்கமுர

மவர்வெறுப்பன முழுதாத்தாமன்றே.

(க)

முற்றிற்று.

ஆகுத்திரம். கூ

(பத்தாவது)

உபாசனை.

தெய்வநாட்டஞ் சிறிதுமில்லா

மாவிடர்யாவரு மரையனையாரே.

(க)

உருவமுமருவமு மொன்றுத்தெய்வத்

தன்மையாயினுந் தனிமனக்கண்கொண்

டுருவாநாடுத லுத்தம *மன்றே.

(உ)

* அன்றே என்பது அசை.

தெய்வசிந்தனையே திருக்களர்தவமா
மெழுத்தையாட வியம்பன்மட்டத் தல்
காற்றொடுமுரண லாதியகடையே. (ங)

பலவற்றொன்றெனப் பழகப்பழக
யாவுந்தானு வியங்குமன்றே. (ச)

எந்தேவுந்தே வெனவிகல்கின்ற
பிளம்பக்குவத்தோ டொப்பதுதுணிலே. (ரு)

தானொருமர்த்தி யார்தகைவரினும்
பற்றியவுருவப் பாவனைவிடானாக்
கண்டுதேறுங் களிப்புறுதவனே
சித்திமுத்திகளின் சீர்பெறுவானே. (ஈ)

வங்கந்தனையிகழ் மடமலிவாதியும்
விடங்கொடிதென்றிகழ் வெங்கட்பனியுஞ்
சித்திவம்பென்றிகழ் சிறுமதித்தவனு
மொன்றொடொன்றுறழ்தற் குரியபொருளே. (எ)

கடன்மீழமுதலாக் காண்டகுமுலகைச்
சிட்டிசெய்ததுமோர் சித்தியாமே. (அ)

தெய்வங்கண்ணெதிர் திகழாதென்னும்
புன்மைத்தவத்தோர் புராணம்பலவற்
றெண்ணில்பற்பலர்கண் டிட்டதாகச்

கொல்லன்முற்றிகழ்ந்த தோடமெய்திக்
கீழ்மையராகிக் கெடுவாரன்றே.

(௯)

கோசுகன்முதலோர்க் குறியாத்தவத்தோர்
பாவமலிவாற் பலிநுகர்வோரே.

(௧௦)

முற்றிற். ரு. ஆ குத்திரம். ஈ.

(பதினொன்றாவது)

ஞானம்.

ஆம்பரமுதன்முழு தாகியாகாளை
கம்பல்போலு ஞானமொன்றின்றே.

(௧)

நானெனவெண்ணி கலங்குலைவதினு
நீயெனக்குறிக்கு நீலபிணிதாமே.

(௨)

ஒன்றேபரமென் றுணரார்ஞானந்
கன்றேதம்பல காட்டுமன்றே.

(௩)

ஞானமெய்தியபின் எல்லருட்சித்தியு
முத்தியுமெய்தன் முறைமையாமே.

(௪)

வெல்லத்தினிப்பும் வேம்பின்கசப்பு
மறிதலுமொருமூன் ருயகால

நிகழ்ச்சியுமறிந்து நிகழ்த்தலுஞானமே.

(௫)

கல்விஞானங் கானகரஞான
முதற்பலநிகழினு மூவாமுதலொடு
கலக்குமெஞ்ஞானங் கடுப்பதின்றே.

(அ)

அஞ்ஞானத்தி லமிழ்தருகிறுவர்
ஞானமுற்றேமென நன்குமகிழ்தலு
ஞானமுற்றோர் நாரணனாதியர்
திறங்குநீத்தெய்தில மெனத்தேம்புதலும்
பழமையாமெனப் பன்னுமுந்நாலே.

(எ)

தோற்றமட்டிற் றுலங்குவதாகி
யெவ்வகைத்தேவ ரியற்கையுங்காட்டும்
பிரணவசரீரம் பெற்றுவாழு
மவனதுஞான மதிகமாமே.

(அ)

சுனமில்பெருமா னீயும்பேற்றுண்
ஞானம்போலு நலத்ததொன்றின்னே.

(கூ)

மாண்டார்மீளவும் வருத்தினர்பல்லோர்
மனிதர்யாரு மாமிசமருந்தாப்
புனிதமெய்தப் புரிதன்மிக்குயர்வென
ஞானமெய்தி நாட்டிலரொருவரு
மாதலினுண்டா னவரித்தவளவி
வறிவுடைபனவா மாருயிர்த்திரளே.

(கௌ)

முற்றிற்று. ஆகுத்திரம். எய்.

(பன்னிரண்டாவது)

பொதுஞாயம்.

சத்தியைத் தோய்தருமாயிற்
பேயுத்தெய்வமாம் பிணப்பலியேற்கிற்
றெய்வமும்பேயா மெனுமிதுதிருமே. (௧)

தவர்குழாந்தன்னி லொவ்வொருவனுஞ்சிற்
கிலர்க்கொருகுருவா மெவனோவொருவ
னொருமயத்தோர்க் குரியசற்குருவா
மவரின்மிக்கரிபா னருட்பொதுக்குருவா
மித்திறமருட்பேற் றீட்டினதனவே. (௨)

பனவனிற்சீர்த்த பஞ்சமன்றானும்
பஞ்சமன்றன்றிற்றும் பனவன்றானு
மிருப்பாருகிலென் றியம்பிடறுண்டே. (௩)

எத்திறன்மன்னரு மேங்கமிளிர் தரு
சித்திபோலுஞ் செவ்வமொன்றின்றே. (௪)

வண்டமிழ்க்கவிகளில் வண்ணம்போலு
மொண்டகையினதின் றென்பதுறுதியே. (௫)

எவ்வகைச்சமபழு மிறையுங்குருவும்
பந்தமுழுத்தியும் பகர்வனதாமே. (௬)

அநந்தபேதத் *அறுவகைச்சமயமு
மவைமுழுதொருவலுந் தழுவலுமாரு
மதிதநெறியொன்று மாயவேழம்
வழிபடற்பொருட்டே †வாரமேழாயவே. (௭)

‡எட்டுச்சந்தமு மியைதருபுலமைபுஞ்
சித்தியோ ||ரெட்டுஞ் சேரப்பெறுவான்
கருணையொன்றிலனைற் கடைப்படுவானே. (௮)

ஒருவிதச் சமயத் துள்ளானெனினு
மெச்சமயத்து மென்றேவொன்றே
யவரவர்மனம்போன் றவிருமென்னி
லவனைப்பொதுநலத் தவரிகழாரே. (௯)

*அறுவகைச்சமயம் — செளரம்-சைவம் - சாத்தேயம்-
வைணவம் - காண்பத்தியம் - கௌமாரமென்பன. இவை,
வைதிகசமயங்கள்.

† அதீதநெறியாவது-சமயாதீத நிலை.

‡ இவற்றிற்குரிய வாரங்கள் முறையே, ஞாயிறு-
திங்கள்-செவ்வாய்-புதன்-வியாழன்-வெள்ளி-சனி. ஆக எ

§ எட்டுச்சந்தமாவன-தத்த-தாத்த-தத்த - தாத்த-தன்-
தான-தன்ன-தய்ய-என்பன.

|| எட்டுச்சித்தியாவன-அணிமா-மகிமா- லகிமா-கரிமா-
பிராத்தியம்-பிராகாமியம்-ஈசத்துவம்-வசித்துவம்-என்பன.

மெலியாவீரமும் வென்றியுமேலோ
 ரானிரிகழா வருட்பெருஞ்சித்தியு
 ளொனாசாரமு நல்லது பூதியு
 முடையா னாலகோர்க் குய்வுதெய்வமே. (க0)

முற்றிற்று. ஆ சூத்திரம். ஈஉயி

சத்தியசூத்திரமான் முற்றிற்று.

நாற்பயன்.

நேசை வேன்பா.

பாடியலுத்தேற்பிடிந்துப் பாரதியான் பாருலகங்
 கேடியலாவண்ணங் கொத்துவித்தா—ளீடிப்புறழ்ச்
 சத்திய சூத்திரனால் சார்ந்தொழுகுவார்பலர்க்குஞ்
 சித்தி முத்தி எக்குவதுண்டே.

மெய்பபடியார் திருவடிகளே சரணம்.

தெய்வமேதுணை.

சுருவேதுணை.

சத்தியவாசகம்.

காப்பு.

நூ ள் தி ர ம்.

சத்தியவாசகஞ் சாற்றும்பொருட்டொரே
நித்தியப்பொருளை நினைந்துகைதொழுவாம்.

நூல்.

(வசனம்)

சகலலோகங்களிலுமுள்ள சருவான்மாக்களுக்
குடும் பொதுவாகிய தெய்வமொன்றுண்டு. (க)

பூரணசந்திரனைப்போன்று குளிர்ச்சி செய்கின்ற
சுருணையும், உச்சிக்காலத்துச் சூரியனைப்போன்று
சூடு செய்கின்ற நீதியுந் தெய்வத்தின் றிருவுள்ளத்தி
லிருக்கின்றன. (உ)

தெய்வமுண்டென்று மில்லையென்றுங் கவனி
யாம லாகார நித்திரை முதலியவற்றிற் சிந்தையாய்த்
திரிகின்ற மிருகாதிகளிலுந் தாழ்ந்த பாவிகளாய்ச்

சதா தெய்வமில்லையென்று போராடுகின்றவர்களுக்கு முட்டியுறக்காட்டுகிறதே தெய்வத்தின் கருணைக்குப் பெரிய வடையாளமாய் விளங்குகின்றது. (௩)

தெய்வதண்டனைக்குக் கொஞ்சமும் பயப்படாத கொலைஞர் திருடர் முதலியோர்க்கையுஞ் சிட்சிக்கத் தக்க சட்டதிட்டங்களை டரசாட்சி செய்கின்றவர்களு மொருக்காற் கொடுங்கோன்மை செய்வார்களாயின், இரத்தினகிரீடந் தரித்த தலைகளை நாயு நரியுங் கொளும்படி. போர்க்களத்தில் வெட்டுண்டு கிடக்கச் செய்வதே தெய்வத்தி னீதிக்குப் போதுமான சாட்சியாபிநுக்கின்றது. (௪)

தெய்வமுருவமென்று மருவமென்றும் போராடுகின்றவர்க ளிரண்டுவிதமாயும் விளங்குமென்பவர்கள் சமூகத்தி லவமதிப்படைவார்கள். (௫)

ஓரசனாக்குப் பலபத்தினிக ளிருப்பதுபோற் சகல சமயங்களுந் தெய்வமொன்றிற்கே யுரியனவாகும். (௬)

உயர்ந்த சமயங்களுந் தாழ்ந்த சமயங்களு முன் டென்பதே ஞாயமாகும். (௭)

அபிமானத்தாற் பொய்யு மெய்யுந் கலந்துபேசு
வது சமயவாதிசுளுக்குச் சுபாவமாகும். (அ)

உண்மை தெய்வத்துக்கு மதையறிந்த ஞான
வான்களுக்கும் விளங்கும். (ஆ)

தெய்வத்தை மனத்தாலு நேத்திரத்தாலுங்
கண்டு பேசத்தகும். (க)

மனத்தாற்றெய்வத்தைக் காண்பவர் மனச்சாட்
கியான வின்பமனுபவிப்பார்கள். (கக)

நேத்திரத்தாற் றெய்வத்தைக்கண்டு வரப்பிரசா
தம் பெற்றோர்களே பிறருமறியத்தக்க வற்புதங்களைச்
செய்யவல்லவராவார்கள். (கஉ)

தெய்வஞ் சருவ வல்லபமுடையதென்றொப்பியுந்
கண்ணாற்காணப் படாதென்பவர்கள் விவேக ஞானி
யரேயாவார். (கங)

எல்லாச்சமயமுந் தெய்வதெரிசனம் பெற்றவர்
களா லேற்படுத்தப் பட்டவைகளே. (கச)

அபிமானமேலீட்டாற் பழயசமயமொன்றைப்
பலப்படுத்துகின்றவர்களும் பகைத்தன்மையா லொரு
சமயத்தை யழிக்கின்றவர்களும் ஆணவத்தாலொரு

சமயத்தை யுண்பெண்ணுகின்றவர்களு மெந்தக்காலத் திலு முண்டாவார்கள். (௧௫)

தன்னுலேற்படுத்தப் பட்டசமயமொன்றே வாழ வேண்டுமென முயற்சிக்கின்றவ னகங்காரசுகருவெனப் பேர் பெறுவான். (௧௬)

சிவகருணை முதலிய நல்லொழுக்கமுடைய சமயங்கள் யாவும் வாழவேண்டுமென முயற்சிக்குகின்ற வன் ஞாயகருவெனப் பேர்பெறுவான். (௧௭)

எல்லாச் சமயங்களும் வாழவேண்டுமெனவே பவையகனிலுள்ள குற்றங்களை மாத்திரங்களையேண்டு மென முயற்சிக்கின்றவன் பொதுக்குருவெனப் பேர் பெறுவான். (௧௮)

ஒரேசமயம் விளங்கி மற்றச்சமயங்களெல்லாமழி வது மின்னஞ் சில சமயங்களேற்படுவதுஞ் சம்மத மென்பவன் சமரசுகருவெனப் பேர்பெறுவான். (௧௯)

ஆடுமுதலியவற்றைப் பிசமர்த்தனத்தாற் கொன்றுவெந்து தின்னவும், தெய்வமில்லை யென்று சொல்லவும், மற்றும் காலம் கரும முதலியவற்றிற்குப் பரத்துவஞ் சொல்லவும், தெய்வத்திற்குப் பித்தவுபரியுண்டென்னவுந் திருட்டுத்தன்மை யுள்ள தென்னவுஞ்

சொல்லவும், குருவைவருத்தப் படுத்தல் நிந்தித்தல் புண்ணியமென்று சொல்லவும், சிவக்களின் குழியைக் கொய்தல், முதலியசடங்குகள் செய்யவுஞ் சம்மதப் படுகிறசமயவாதிகள் இன்ன மொருகுரு ஏதாவது விபர்தமொன்றேற் படுத்தினாலும் அந்தப் பட்சத்திலு முடன் படுவார்களென்பதே சித்தம். (௨௧)

எவ்விதப் பிரயாசமெடுத்துக்கொண்டாவதொரு வன் நெய்வ கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்வானாகிற் , அவனில்லாததி லெதுசெய்தாலுஞ் செய்யலா மென்பதே திண்ணம். (௨௧)

அருட்பிரதா தம்பெற்ற வெருவன் குற்றஞ்செய்தாலு மவனையுந் தெய்வந்தண்டித்தே பின் பிரட்சிக்கு மென்பதற்குச் சாட்சி சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நேத் திரமிழந்து வெருவா வருந்திப் பின்புய்ந்து கதிசேர்ந் தது முதலியனவாய். (௨௨)

தெய்வகிருபையாவ தரசர் சினேகமாவது கிடைக்கப்பெற்றால், மிகவும் பயபத்தியாய் நடக்கவேண் டும். அப்படிக் கில்லாமற் கெருவங்கொண்டாற் சீக் கிரத்திற் றண்டனை கிடைக்கும். (௨௩)

தெய்வத்தை நம்பிப் பாடுபட்டுத்தேறுகிறதைப் பார்த்திலும் தெய்வபத்தரை நம்புவதுத்தமமென்ப தற்குச் சாட்சி மதுரவியாழ்வா ரப்பூதியடிகளாதி யர் பலராவார். (உச)

தெய்வத்தன்னை நம்பிய விருதிறத்தாருட் கலக நேரிட்டால் வலியவர்பட்சத்திற் சேர்ந்துகொண்டு மெலியவரைக் கெடுக்குமென்பதற்குச் சாட்சி யநேக முள்ளன விபரஞ்சொன்னுற் சில சமயத்தோர் விச னப்படுவார்கள். (உரு)

ஒரு பத்தனற் பல பிரானிகள் மோட்சமடைய லாமென்பதற்குத் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் சந்திரமே சாட்சியாம். (உசு)

மோட்ச மடைந்தார்களென்று பலரற் சொல் லப்பட்டும் பிறக்கின்றோர்களுமுண்டு. (உஎ)

மோட்சமென்பது பல பிரயோஜனங்களைப் போன்ற வொன்றன்று. (உஅ)

சுயம் அசுரமென்னு மிருவகைப் பிறப்பிற் பட்டுச் சுழல்கின்ற வான்மாக்களுக்கு. மோட்சத் தைப் பார்க்கிலும் பெரும் பிரயோசன மொன்று மில்லை. (உக)

சொர்க்க முதலாகச் சாளுபம் வரையுள்ள
வொவ்வொரு பதவிகளையு மோட்சமென்று நம்பு
கின்ற மதங்கள் பலவாம். (௩௦)

சாலோகமுதலான பதவிகளடைந்தோர்க்குச்
சார்பம் பூமியில் விழுமென்றும், மோட்சமடைந்தோர்
கள் சரீரமொருவர் தொட்டெடுக்கப் படாதென்றுஞ்
சொல்வதே தீர்மானம். (௩௧)

சார்த்துடன் மற்றொரு லோகத்துக்குப் போன
வர்களைப்பற்றி யொருக்கால் வந்தாலும் வரலாமெ
ன்று சந்தேகிப்பது ஞாயமே. (௩௨)

வேளி-ஒளி-விக்கிரகம் - என்னு மூன்றிலொன்
றிலைக்கியமாவார்க்கே பிறப்பில்லை யென்பது
சித்தம். (௩௩)

வேளியில் அல்லமாப்பிரபு-மாணிக்கவாசகர்
முதலோர் கலந்ததும், ஒளியிற் சடகோபர் திருஞான
சம்பந்தர் முதலோர்கலந்ததும் விக்கிரகத்திற்றிரு
நாவுக்கரசர் திருப்பாணழ்வார் முதலோர்கலந்ததும்
பிரசித்தமாய் விளங்குகின்றன. (௩௪)

ஒளவையார் கந்தரமூர்த்தி முதலானோர் சிவத்
நாடனின் அனந்தத்தை விட்டுப்போனதும் விவங்குகின்
றது. (கூடு)

ஆன்றோர் விதித்துள்ள அங்களை கம்பாதவர்
கள் டந்தமோட்ச விபகாடங்கவர் பிரவேசியாமனா
லோகாயுகன் அகேசவாதி முதலோரிற் சேர்க்கு
கொள்ளவேண்டுவது. (கூடா)

அகேசவித அங்களிசுப்பினு மவற்றுளுத்தப
பாகாபின்னதெனத் தெரியவேண்டுவது பெரியோர்
கள் சகாயத்தாலும். (கூடா)

தெய்வபத்தி வெகாருணிய முதலியனவுண்
டாக்குவ துத்தமநாலென்றும், அகங்காடம் தோம்பல்
முதலியன வுண்டாக்குவது மத்திமநா லென்றும்.
கொலைக் கொழிற் பொருளாசை முதலியன வுண்
டாக்குவ துத்தமநாலென்றும், பெரியோர்கள் சொல்
வார்களென்பது சத்தியம். (கூடா)

உலகத்திற் பொருளன்னதான முதலிய நற்காரி
யங்களுக்கும், மதுமாமிச பட்சண முதலிய தியகாரி
யங்களுக்குள் சகாயமாபிருப்பது போல் அருள்
சித்தி முத்திகளைக் கொடுக்க முத்தமகுருவுக்கும்,

அவகீர்த்தியு நகாமுப் கொடுக்கு மதமகுருவுக்குள்
சகாபமாயிருக்கும். (௩௬)

பொன் வெள்ளி யிரத்தின முதலியன பொரு
வான விளங்குவது போன் மந்திரசித்தி வாக்குச்
சித்தி யருட்சித்தி முதலியன வருளென விளங்
கும். (௪௦)

ஒருவனிலட்ராதிகாரியாவதன்முன்கோடசுரனா
கானென்பதுபோ லெப்படிப்பட்ட தவசியுள்
நெத்தனாவதன்முன் முத்தனாவதில்லை. (௪௧)

ஒருங்கால் முன்விச்செடி முதலியன முத்தி
யடைந்தாற்போ லொருவராற் கொடுக்கப்பட்டா
லெந்தப்பிராணியு முத்தியடையலாம். (௪௨)

மார்க்கண்ட முனிவர் போன்ற சிலர் மாத்திரங்
நாலகருமங்களைக் கடக்கலாமேயன்றி மற்றியாவரு
மவற்றுட்கட்டுப் பட்டோரென்பது சருவசாஸ்த்திரப்
பிரசித்தம். (௪௩)

போகமோட்சமென்னு மிரண்டுவிதவறுபவங்
களுக்கும் திருவருட்பிரசாத மிருந்தாலுத்தமம். (௪௪)

போகாநுபவத்திற்குந் திருவருட்சகாயம்வேண்
டுமோ வென்றையுறுவோ ரிட்டவுண்டியெல்லாம்

புசித்த குண்டோதரன் முதலோடையு மகேசம்பெண்
களுட னொக்காலத்திற் றையோகஞ் செய்த கண்ணன்
முதலோடையும் பற்றியோசிக்கக்கடவர். (சுரு)

அருட்பிரபாத சித்திக்குத் தவமேயாதாரமென்
பதும், தவமென்ப திசுரத்தியானமே யாவதும், தெய்
வம் பாவனைப்படி விளங்குமென்பதும், தீர்க்கவிவேக
களைவருக்குஞ் சம்மதம். (சுரு)

நிருவனொருமூர்த்தியைத்தியானித்தான்முதலிற்
கனவிற்பெற்றி யிசண்டாவது நிட்டையிற்பெற்றி
ஏன் ஈவது நேரிற்பெற்றும். (சுரு)

கனவில் நிட்டையிற்கண்டமாத்திரத்திற்றிருத்தி
யடைந்துருவத்தியானத்தை மறந்துமோசம் போ
னோனேகர். (சுரு)

தெய்வத்தினருவலட்சணங் கருப்பஞ்சாறு போ
லுமென்றும், உருவலட்சணம் அதனாலிண்டாகுங்
கற்கண்டு போலுமென்றும், இவ்விரண்டிலொன்றை
மற்பென்றாக்குதல் கூடுமாயினும், அருவத்தையுருவ
மாக்குதலே கடினமென்றும் அறியத்தக்க விவேக
களைகதேசமே யிருப்பார்கள். (சுரு)

அவ்வளவு சுத்தியுருவ தெரிசனமும் புறவினச்
 சுத்தியுருவதெரிசனமுஞ் சிறேஷ்டமாதவினிரண்டு
 தெரிசனமும் பெற்ற வொருவனே யுத்தமோத்தம
 மான தவசியெனப் பேர்பெற்றுர் சுத்திமுத்தி
 பென்னுமிவன் டிற்கு முரியனாவான். (௫௦)

தூய்வெவ்விற் பிரசன்னமாகத் தெய்வத்தைக்
 கண்டு வாய்பிரசாதம் பெற்று வாழ்த்தவசரர் முதலி
 யோமக்சிபமஞ் செய்தபோது மற்ற முனிகரர் முத
 லானோர் யாவருமடங்கியிருந்த விபரத்தைக்கவனிப்ப
 வர்களுக்கு மூர்த்தி தெரிசனத்தின் பெருமை தோன்
 றும். (௫௧)

சகலவுபாசகப் பிரசித்தரான சுந்தரமூர்த்தி
 முதலையுண்ட பிள்ளையைச் சிலகாலங்கழித்து வருத்
 தியதும், நீட்களவுபாசகப் பிரசித்தரான தாயுமான
 வர் தன் சரிதத்தைக்கூட மற்றொருவன் விக்கினத்தா
 லிழந்ததுத் தெய்வபத்தி செய்கின்றவர்களவசியம்
 யோசிக்கவேண்டுவது. (௫௨)

ஒருபத்தன்றனது தெய்வத்தை மனக்கண்ணுற்
 கண்டு பேசியனேக ரகசியங்களைத் தெரிந்திருந்தாலு
 மலகத்தாருக்குச் சாட்சி காட்டமாட்டாதவனாயே

வருந்துவனாயினு மொருவாறு பக்குனிகளறியும்படித்
தாக மகிமை விளங்கும். (௫௦)

சித்தியிலாமைபின்வந்த தவசிக்கு வீணான
திருத்தி யுண்டாகும். (௫௧)

சித்தியிலாமைபுற்ற தவசிபென்வளவு ஞானைய
பவமுற்றபோதூர் திருத்தியடைபாரம் நவமுயன்று
கொண்டேயிருப்பான். (௫௨)

திருத்தியானவத்தை யுண்டுபண்ணிக் கெடுக்
கும், ஸ்யம் பயங்கரத்தை யுண்டுபண்ணி நன்முயற்சி
யிழ்நாண்டும். (௫௩)

ஊழேவலிதென்போர்களுமுயற்சியே வலிதென்
போர்களுமாய் விருதிநக்தார்களுந் தீர்க்கவிவேகந
ளவ்வர். (௫௪)

ஆன்பெண்ணென்னுமிருவகைச் சம்பந்தத்தார்
மகப்பேறுண்டாகல் போன்று, அருட்சித்தி முதலிய
வெவ்வகைப்பேறு முற்றமுயற்சியாகிப் விருவித சம்
பந்தத்தாலுமே சித்திப்பது தீர்மானமாம். (௫௫)

ஊழ் தெய்வவரத்ததாய் முயற்சி சேவதந்திரமா
யுந் தோற்றியபோதும் நன்முயற்சி செய்தற்கேற்ற

மெய்யுணர்வைக் கொடுத்தலும், அங்ஙனஞ் செய்யும்
படி செலுத்துவதுந் தெய்வத்தின் நெழில்களாயே
யிருக்கின்றன. (ருச)

மிகவுஞ் சிறந்த பெரியோர்களுர் லேற்பட்ட
அவனையாமலனுவனையாதென்ற வாங்கியம் விலை
குகளினன்முயற்சியைக் கொடாது மற்றையோர்களுந்
குச் சோம்பன் முதலிய தூக்குணங்களைக் கொடுத்
துக் கொடுக்கும். (கூப)

கல்விக்கட லாவடிபடாதென் நெருவார்த்தை
புலகத்தில் விளங்குகின்றதாயினு மெந்தப் புலவன்
மற்றொரு புலவனைக் காணும்போது பொருமை
முதலிய குணமுதியாதானந்த முதிக்கப்பெறுகின்
றனெனவவன் கல்விக்கடலின் ஈரகண்டேனென்
பதற் கையமில்லை. (கூக)

கல்வியென்பது சருவசாஸ்த்திரங்களைபுங் கற்
றுப் பிரசுங்கிப்பதல்ல. தெய்வநிச்சயமுந் திருவருட்
பிரசாதவாஞ்சையும் அதற்குத் தக்க முயற்சியுமே
படப்பெறுதலேயாம். (கூஉ)

தெய்வநம்பிக்கையாகிய ஞானமும் விற்பத்திப் பெருக்கமாகிய ஸ்ஷியும் பொருந்தினுற் பொன்மலரில் வாரமும் பொருந்தியதற் கொப்பாகும். (௧௮)

ஆனேகம் பெண்களைச் சேர்ந்தும் புத்திர பலமடையாதவொருவனும் விசேடவிற்பத்தியுற்றுங் கவனதானை பெறுதவொருவனுஞ் சமமாவார்தள், (௧௯)

வம்பெற்றளருமை மலடியறியாவாறு போலப் பாவலன்றமை பண்டிதனறியான் என்பதுண்மையாம், (௨௦)

பலசாஸ்திர விற்பந்தியுற்றும் பாடல் செய்யுத்திறமைபுறுதவர்கள் பாடுவோரைக் காணுந்தோறு முன்னால்கள் கற், வணர்ந்தாற்போதாதா என் வீணுப் பாரிகுறிசென மறப்பதுண்டு, (௨௧)

கூவகாலத்திற் பாவலர்களாற் பாடப்பட்ட நூல்களே தற்காலத்திற் பண்டிதர்களுக் காதாமாய் விளங்குகின்றன. (௨௨)

சாருவ சாஸ்த்திரங்களுக்கும் பாவலர் பெற்றதாயும் பண்டிதர் வளர்க்குந்தாயும் போலாவார்தள், (௨௩)

ஒருவன் பாவலுத்தன்மை பண்டிதத்தன்மை
பிரண்டுமடைந்திருந்தாலுத்த மோத்தமாவாகும் (சுசு).

அருட்பிரசாத சித்தியடையாத விந்துவானும்,
தவசியும் எவ்வித மேம்பாடுற்றிருப்பினும் பலராலவ
மதிக்கப்பட்டு வருந்துவார்களென்பது சித்தம். (எ௦).

அரசன் சக்கரவர்த்தியாயுந் தெய்வந்துடன்
வசனிப்பவனுய் மரசாட்சித் தொழில் பெருங்கஷ்ட
சீவனமென்றுணர்ந்தோனாய் மிருந்தாலுலகத்திற்கு
மிகவுன்மைபுண்டாம். (எக).

மற்றோரசனுக்குஞ்சுதல் கடவுட்டன்மையறியா
தல் கோரகுணம் கொடுங் கோன்மை யரசாட்சியின்
பேரினுமாப்பு பெருங்காமம் பொருளாசை முதலான
திமைபொருந்திய வரசனிடைய குடைநிழலைப்பார்க்கி
லும் நரகவாதனை மிகவுமேன்மைபுடையதாம். (எஉ).

உலக நன்மையை யுத்தேசித்துத் தனது பொக்
கிஷத்துத் திரவியத்தைச் செலவு செய்கின்ற வரசர்
களுக்குச் சுபகீர்த்தியுந் தனது நன்மையின் பொருட்
டுலகத்தார் பொருளைப் பலவுபாயத்தாற் கிரகிக்கிற
வரசர்களுக்கவ கீர்த்தியுஞ் சித்திப்பது சித்தம். (எங்).

எந்தவேளை யினமதாசாட்சிபை யிசைன் மாற்று
வானோவெவ்வெண்ணுகின்ற வையனோ விவேகியா
வதுபோல், கம்மைவெல்ல சொல்லாது முடியா
மதன வெண்ணுமதானே மூடனாவன். (எ௨)

தன்னை யவநிச்சினறவர்களைப் பாகுகாக்கின்
றது மெதிர் போரைக் கெடுப்பதும் வித்துவாள்
பொருட் மறவர்களுட் முடியுணமேயாம். (எ௩)

கன்னிக் கடலைக் கடந்த புலவனுக்குத் செல்வக்
கடலைக்கடந்த வசவனுக்கு காய்போன்றினத்தைப்
பலவக்கின்ற துர்க்குண முண்டாகாது. (எ௪)

வணிகருக்குச் சிறிற் றவழமைபுந் சூத்திரருக்
குப்போபகாரமு முக்கியமான நற் றணமாம். (எ௫)

ஆசையவையுபாடாதென்பது பாவாய்ப்பாடாமி
வந் தெய்வ கிருபையா ளண்டாகத்தக்கவருட்
பிரசாதத்துள் ளடங்குவதேயாம், (எ௬)

ஐக்கியமோட்சத்தை யல்லாதமற்றெல்லாப் பிர
யோகனமும், மன்போன் பென்னென்னு மூன்று
சையுள்ளடங்குவனவேயாம். (எ௭)

சக்கரவர்த்தியை மண்ணுசையும் இராவாதியைப்
பொன்னுசையும், வசியமோகன சித்திபெற்றோனைப்
பெண்ணுசையும் பிடியாது. (அ௧)

அனுபவித்தேனும் வெறுத்தேனும், நிராசை
யடையப்பெற்றோரே மோட்சாதிகாரிகளென்பது
சர்வ சாஸ்திர சம்மதம். (அ௨)

நல்லோர்களுக்குக் கற்புடைய பெண்கள் மீர்
சித்தின்ற பாவகரும நேரிடாது. (அ௩)

அக்கினி தேவனுடைய பத்தினிக்கருந்ததியைப்
போலுருவ மெடுக்கச் சத்தியில்லாமற் பேரளவாத
யோசித்தாற் கற்பின் பெருமை நன்றி விளங்கும்.)

அறிவுடையாரெல்லா முடையாரென்ற தமிழ்
வேத வாக்கியந் தீர்க்க விவேகிகளா னன்கு மதிக்கத்
தக்கது. (அ௪)

தெய்வாறுகூலமில்லாத காரியம் ஒன்றுஞ் சீர்
படாது. (அ௫)

ஒரு சமயத்தின்வழியே சகுணப் பிரமோபா
சனை செய்கின்றவர்களுக்கே யெதார்த்த ஞானமுண்
டாகும். (அ௬)

தெய்வமொன்றே யென்றுத் தெய்வமிகழேனெ
ன்றும் ஓய்வையார் முதலாயினோர் சொன்ன வார்த்
தகளை விநாயுர் பக்குவமே ஞானத்தினடி
யாகும். (அ௭)

சமரசனானபுண்டாகப் பெற்று மினம்பக்குவி
களை விடேற்றும்பொருட் டொன்வொரு மதங்களைபு
றையர்த்தித் தனித்தனி சொல்லும் பொதுவாகிரியர்
அஃ மொன்றையே வற்புறுத்துந் திறப்பாகிரியர்
சொல் படைவார். (அ௮)

சமயங்களன த்தென்றும் பன்விதண்டென்றும்
அன்றோர்களைச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், ஆறு
சமயமென்பதே திறமாம், மற்றவைந ளவற்றினங்கி
யங்களையாகும். (அ௯)

சமயமென்ற சொல்லானது தெய்வத்தின் பண்
வை விளக்குமென் றறியும் பெருப்புலவரேகதேச
மே இருப்பார்கள். (௧௦)

பலசமயங்களிலும் பலதெய்வங்களிருப்பதாய்ப்
போராடித்தாமுங்கெட்டுப் பிறரையுங் கெடுப்போ
ரான வினம்புலவரேனாகிருப்பார்கள். (௧௧)

சௌரவம் என்ற சூரியசமயம் பிரகாசத்தன்மை காட்டி நின்றநாமார் முதலானோர்க்கு விபாகரணவிற்பத்தி முதலான பெல்வங்களைக் கொடுத்தது. (கூஉ)

சைவம் என்ற சிவமயமெல்லாவற்றையுந் தன்னுட்கடக்கும் வன்வபக்காதக் காட்டி நின்று ரனகாதிபர்க்கு ஞான முதலிய பலபிரகாசங்களைக் கொடுத்தது. (கூஉ)

சாத்தேயம் என்ற சாத்தீசமயம் பஞ்சபூதபொதிவங்களை யுண்டுபண்ணுகின்ற சிட்டித்தொழிலைக்காட்டி நின்று கொங்கணசந்தர் முதலோர்க்குக் காயசித்திமுதலியவற்றைக் கொடுத்தது. (கூஉ)

வைணவம் என்ற விட்டுணுசமயமெல்லாவற்றையுமிரட்சிக்குந்திதித் தொழிலைக் காட்டி நின்று துருவன்முதலோர்க்குக் காலசக்கரவளவை முதலியவற்றைக்கொடுத்தது. (கூந)

காணபத்தியம் என்ற கணபதி சமயம் பத்தர்களுக்கு நேரிடும் விக்கினங்களை நீக்குங்கருணையைக் காட்டி நின்று தேவர்களுக்கமுதற் சித்திக்கும்படி செய்தது முதலான லீலைகளைபுடையது. (கூந)

கோமாரம் என்ற குமாரசமயம் அகத்தியருந்
முதேவித்தது முதலாகக் குருத்துவத்தை விளக்கி
பின் டு சாலையேரத்தத்தும்குஞ் சமாதானத்துக்குமா
தாமாதின்றது. (101)

குருவென்றுத் தெர்வமென்றும் பொதுப்பாடர்
பொன்று கீளையேசமயாத்த மென்னத்தமும். (102)

குருவுத்தெய்வமு மில்லாத சமயநின்மைபா
செல்லாச் சமயங்களுந் சமயாநிக மென்றே தூன
வாங்கனொப்புகிவந்திவன். (103)

தெய்வநிலை யென்றுஞ் சபாபவாதி முதலேர்
புதுங் குருவாபொப்புகலாற் தெய்வத்தைப் பார்த்
திலுந் குருவுயர்த்தபொரு ளென்றுணர்ந்தவர்கள்
நிறுமையனவுபடாதென்பது சத்தியம். (104)

தெய்வமே குருவாவருமென்ற சொற்கினைகின்ற
சமயவாதர்கள் பஸ்ராவார். (105)

பரம சற்குருவாகிய தெய்வத்தைந் தன்னோ
டொரு மனிதனுசர்ப்பெல்வார்களும்பலாவார் (106)

தெரிசன மாத்திரத்திற் சர்வா பிஷ்ட சித்தியுந்
கொடுப்பவருந் தபோமார்க்கத்தைத் தெரிவிப்பவ

ரும், கல்விபற்றித் தோற்றப் போதிப்போருமாகிய முனிதவாசிய நுமுறையேதரம்பிரிக்கப்படுவார்கள். (க௦௩)

எவ்வகைப்பட்ட நன் முயற்சியாலு மடையத்தக்க பிரயோகனங்க ளறம் பொரு ளின்பம் வீடென்றும் நான்கு விதமேயாம். (க௦௪)

உத்தம நான்கள் பலவு மறமுதலிய புருடார்த்தங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன வாகும். (க௦௫)

பிதூர்சேவதைகளைப் பொருட்படுத்துவோனையில் லறத்தானென்றும் நிதாயையைப் பாதுகாப்போனைத் தறவறத்தானென்றுங் காருணியத்தைப் பெரிதாகக் கொண்டோனைப் பொதுவறத்தானென்றுஞ் சொல்லலாம். (க௦௬)

பொன்மணி முதலிய வற்றூற் சிறந்தோனைச் செல்வப்பொருளோ எனன்றும்; விற்பத்தி கவன தாயையென்பவற்றூற் சிறந்தோனைக் கல்விப் பொரு ளோனென்றும் சொல்வதுண்மையாம். (க௦௭)

அனைகப் பெண்கள் விரும்பிப் புனரப்பெற்றோனைச் சிறின்பக்காரனென்றும், சக்கரவர்த்திகளா

துஞ் செய்தற்கரிய வற்புதங்கள் செய்வோனைப் பேரி
ன்பக்காரனென்றும், இகலோக பரலோக மென்னு
மிரண்டு மறத்தற்கரிய நன்மைகளைச் செய்வோனை
புகழின்பக்காரனென்றுஞ் சொல்லக்கூடும். (௧௦௮)

பரலோகத்திலிந்திரபதம் வரையுள்ளவை சொர்க்
கமுத்தி யென்றும், சாலோக முதற் சாளுபம் வரை
யுள்ளவை பத முத்தி யென்றும் இவ்வுலகத்திற்குள்ளே
வேளி ஒளி விக்கிரக மென்னு மூன்றி லென்றிற்
மூலசரீரத்துடன் கலப்ப தைக்கமுத்தி யென்றும் பெரி
யோர்கள் சொல்வார்கள் (௧௦௯)

சித்தி பெற லருமையென்றும் முத்தி பெற
லெளி தென்றுஞ் சொல்கின்ற மூடருலகத்திலதிக
மாபிருக்கின்றார்கள். (௧௧௦)

பலபிறப்பிற் சித்தனான வொருவனே பின்பு
முத்தனாவானென்பது தின்னம். (௧௧௧)

ஞானமொரு திபமுஞ் சித்தியதன் பிரகாசமுமா
மென்று அறிவதே யெதார்த்த வுணர்ச்சி யா
கும் (௧௧௨)

பொருளைத் துணைக்கொண்டதன்வழி நான்
தருமங்களைச் செய் தீடேறக் கூடுமென்பதற்குக் தரு
னன் முதலோர் சான்றவர்கள். (ககக)

அருள்பெற்று மர்ணவத்தாற் கெடுவாருள்
டென்பதற்கு இராவணன் முதலோர் சாட்சியா
வார்கள் (ககச)

பத்தர்களுடைய பாவனைப்படி யெத்தனை சமய
தேவதைகள் விளங்கினாலுஞ் சிவகளை விட்டுணுகளை
பென்னு மிரண்டிற்குஞ்ஞெஞ்சும். (ககரு)

சிவகளை சிவப்பென்பதும் விட்டுணுகளை பச்சை
யென்பதும் இரண்டு மொன்றோ டொன்று சம்பந்த
மென்பதும், ஒன்றாண் மற்றொன்று பெண்ணென்
பது முபயவாதிகள் சம்மதம். (கககூ)

சருவநாமரூப சம்பந்த முள்ளதாய் மவற்றிற்
கதீதமாயும் விளங்குகின்ற தெய்வ மொன்றென்று
ணர்வதே யனைகபிறவிகளிற் றவமுடித்தவர் களுக்
குண்டாகு முணர்ச்சியாகும். (ககஎ)

கருமம் பத்தி ஞான மென்னு மூன்றையு மொப்
புக்கொள்ளத் தக்கசமரச நிலையினது பெருமை பெற்
றோருந் தெய்வமு மேபறியத் தக்கது. (ககஅ)

சரியை கிரியை யோகஞான மென்னு நான்கை
யுமது சரித்து நடக்கும் பொது நோக்குடையோரை
யொவ்வொன்றி லபிமானித்தோ ரனைவரு மிகழ்வார்
கள். (கசக)

உத்தமோத்தம மாகிய பாகத்தை மிகழ்வோ
ரும், அதமாதம மாகிய பாகத்தைப் புகழ்வோருங்
கூடச் சிலரிருப்பா ராதலினாற் சற்குரு வாக்கியப்படி
யேன்றமாத்திர முபற்சித்து மற்றைத் தொழிலை நிற்
பதே சிவேகிகளுக் கேற்ற நன்னிலையாம். (கஉய)

சத்தியவாசக முற்றிற்று.

நாற்பயன்.

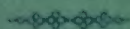
வேண்டுக விரும்பா.

சத்தியவாசகனால் சாற்றியது மென்செயலன்
றுத்தியுடையார்களுள்ளபடி நன்குணர்ந்து
பத்திலையிற் பதித்து நின்று பாடுபட்டுச்
சித்திமுத்திப் பேற்றாற் றிருத்தி யடைவாரே.

தெய்வமே துணை.

மெய்யடியார் திருவடிகளே சரணம்.

வினாம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் விழுப்புரத்துக்
கடுத்திருவாமாத்தூர் கௌமார மடாலயம், தி. மு.
செந்தினாயகம் பிள்ளையிடம் கேரிலும், தபால் மூல
மாயும் பெற்றுக்கொள்ள லாம்.

